

TRẦN THỊ BÔNG GIẤY

VIẾT CHO NGƯỜI
"ĐÃ CHẾT"

(Tâm Bút – TẬP I)

VĂN UYÊN 2018.

VIẾT CHO NGƯỜI “ĐÃ CHẾT”
(Tập I) (Tâm Bút)

(In thành sách chỉ 30 bản, đánh dấu thứ tự TTBG 1-TTBG 30).

**/ Bìa trước: Cái Chòi Tiền Kiếp Của TTBG.*
(Ảnh Diêu Cự, thứ Bảy Mar. 10/2018, 27 Tết, chuyến “giang hồ”
vùng Núi Hòn Bà- Cam Ranh với TTBG).

**/ Bìa sau: Đêm ngồi nghe biển réo, miệt mài với Viết Cho Người “Đã Chết” giai đoạn thứ nhất (July 2017)*
ngoài hiên khách sạn Phố Biển 36 Trần Phú, Nha Trang.
(Ảnh Phạm Ngọc Năng, June 30, 2017 thứ Sáu).

VĂN UYÊN EDITION, SEPTEMBER 2018.
First published in hardcover in September 2018 by
VĂN-UYÊN PUBLISHING COMPANY
849 N. Second St.
San Jose, CA 95112

Copyright © by VĂN-UYÊN, USA
Text copyright © by TRẦN THỊ BÔNG GIẤY
All Right Reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any mean, electronic or mechanical, including photocopy, recording, or any information or storage retrieval system now known or to be invented, without permission in writing from the publisher, except by a reviewer who wishes to quote brief passages in connection with a review written for inclusion in a magazine, newspaper or broadcast.
Printed in the United States of America by
VĂN UYÊN PUBLISHING COMPANY.

Thư Từ Liên Lạc:
Trần Thị Bông Giấy
Nhà Xuất Bản Văn Uyên
849 N. 2nd St.
San Jose, CA 95112, USA
Điện Thoại: (408) 288-8869
E-mail: ttbg@sbcglobal.net
www.tranthibonggiay.net

Tác phẩm hoàn toàn thật,
 rút ra từ những phần đời riêng của tác giả,
 không chút gì hư cấu, từ địa danh
 đến tên tuổi các nhân vật và chi tiết từng sự kiện.
 Những "nhân vật", có người đang còn sống,
 hoặc ở Việt Nam, hoặc ra ngoại quốc; nhưng cũng có người đã vĩnh viễn "bỏ cuộc chơi".
 Từ lòng trân trọng yêu mến đối với quá khứ
 và kỷ niệm, tác giả không muốn
 làm cái việc thông thường
 vẫn thấy ghi nơi đầu trang nhất nhiều tác phẩm:
 "Mọi tên tuổi nhân vật đều do óc tưởng tượng.
 Nếu có sự trùng hợp chỉ là ngoài ý muốn tác giả."
 Vậy, dám mong "những người xưa" có tên nêu trong
 tác phẩm, nếu có điều chi phiến trách,
 xin thông cảm và niệm tình tha thứ.
 Sự Thật muôn đời vẫn là đầu mối dẫn đến
 cái Thiện và cái Đẹp của Cuộc Đời.
 Trân trọng,
 Trần Thị Bông Giấy
 []

*Mưa-buồn nhớ gió-long-đông
 Một-đời-bão-táp mấy dòng-nước-xuôi?
 Đòi người còn lại gì
 nếu thiếu cái TÌNH dành cho nhau?
 (Thơ Uyên Thao).*

PHẦN I.

VIẾT CHO NGƯỜI “ĐÃ CHẾT” (Bài 1)

12 NĂM TRƯỚC, 2005

Một lần, qua cuộc điện đàm Virginia - San Jose, Uyên Thao đưa ra ý nghĩ:

“Tôi mong có thì giờ rảnh để ngồi viết xuống mọi kỷ niệm về những người bạn thân không còn sống, lấy tựa đề *Cho Người Đã Chết.*”...

Tôi bật nói:

“Đó cũng chính là ước mơ của BG!”

Uyên Thao tiếp:

“... Những món nợ ân tình tôi muốn trả cho hết trước khi nằm xuống.”

“Vậy sao anh không thực hiện đi?”

Uyên Thao thở dài.

Tôi bày tỏ:

“Nhưng, viết cho người đã chết thì làm sao họ đọc được những tình cảm mình muốn phơi bày với họ?”

Uyên Thao im lặng.

Tôi giải thích:

“Có những bản văn viết về những người bạn thân đã chết, đọc lại, BG thấy tiếc quá. Ví dụ như hai bài *Khóc Người Thiên Thu* về anh Nguyễn Ngọc Thùy và *Thương Tôi Đòi Nhau* về anh Thuận Văn Chàng, những người đều đã tử trận.”

Uyên Thao cười rúc rích:

“Nhưng nếu họ chưa chết thì làm sao BG có câu chuyện để viết?”

Tôi la lên:

"Áy, một nhà văn có được gọi rằng Tài hay không là ở điểm hư cấu đó. Thử hỏi, giả như hai nhân vật Nguyễn Ngọc Thùy & Thuận Văn Chàng đang-còn-sống mà đọc được *bản-văn-nói-về-khi-họ-đã-chết* thì còn gì thú vị hơn nữa?"

Uyên Thao lại cười.

Tôi tiếp:

"BG không có tài hư cấu, nên trước nay chỉ viết ra những điều hiện thực. Tiếc là như vậy. Nghĩ, giờ có viết cả mấy chục bản văn thì anh Thùy anh Chàng cũng không bao giờ còn hiểu được tâm lòng BG đối thế nào với hai anh ấy đâu."

Đột nhiên tôi hỏi:

"Nếu lúc nào hứng thú, BG viết cho Uyên Thao, *một-người-đang-còn-sống đọc-bài-về-mình-khi-đã-chết*", thì có được phép?"

Từ bên kia đầu giây, tôi cảm nhận được *sự chưng hửng* một cách rõ rệt.

Tôi phủ nhận:

"Mà thôi! Nói vui, chứ không bao giờ dám viết."

"Tại sao?"

“Giữa anh và BG đâu có gì gọi là kỷ niệm, lấy dữ liệu nào để có thể viết?”

Uyên Thao cất tiếng cười:

"Cứ viết những gì BG *nhìn*, BG *nghĩ*, BG *nhận định*..."

Tôi hỏi:

"Cho dù với những phơi bày trung thật?"

Giọng Uyên Thao hồ hững:

"Thì cũng *cứ viết!*"

Tôi bật cười to:

"Có lẽ... Nhưng lúc viết xong rồi, Uyên Thao sẽ quay lưng cùng BG, như cái nghiệp chương *Một Truyện Dài Không Có Tên* đã tạo ra cho BG, phải không?"

□

12 NĂM SAU, 2017

***/ Thư gửi Uyên Thao**

Cali. May 2/2017

Anh Uyên Thao ơi,

Đang đọc lại các thư, từ dạo 2003—2005 anh đã gửi. Đột nhiên thấy, sao thật nhớ anh “người-bạn-còn-sống-đã-chết”. Nỗi ngậm ngùi dấy lên vô cớ ...

12 năm qua rồi! Cái nhớ đặc biệt dành cho tựa đề "Viết Cho Người Đã Chết" anh đưa ra thuở đó.

Anh "chưa chết" nên Thu Vân “chưa” làm được điều ấy.

Mà, nếu "chết rồi" thì còn ai xứng đáng đọc những gì TVân viết về anh?

Cầu mong anh vẫn bình an.

TVân.

□

